

bred fællesmarkedsregering. Afvisningen gjaldt også den tanke, at en sådan regering kunne dannes under socialdemokratisk ledelse. Efter socialdemokratiets opfattelse burde man afvente resultatet af de færøske valg, før der førtes videre forhandlinger om regeringen.

På et ministermøde mandag morgen den 27. september 1971 drøftede regeringen situationen, og det besluttedes — for at folketingets partier kunne stå frit — at begære regeringen afskediget.

Mandag kl. 11.00 indgav statsminister Baunsgaard regeringens afskedsbegæring, hvorefter regeringen fungerede som forretningsministerium i henhold til grundlovens § 15.

Onsdag den 6. oktober indfandt den fungerende statsminister (Baunsgaard) sig hos kongen. På baggrund af det færøske valg opfordrede han kongen til at tilkalde partiernes ledere. De råd, partiernes ledere senere samme dag gav kongen, gik ud på følgende: socialdemokratiet pegede på en socialdemokratisk mindretalsregering, det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre pegede på en regering bestående af de fire gamle partier, og socialistisk folkeparti pegede på en socialdemokratisk mindretalsregering som den bedste løsning.

Kongen modtog derefter på ny den fungerende statsminister (Baunsgaard), som — på baggrund af, at 89 medlemmer af folketinget støttede en socialdemokratisk regering — tilrådede kongen at opfordre J. O. Krag til at danne ny regering. Herefter bad kongen J. O. Krag om at forsøge at danne regering.

I løbet af weekenden den 9. og 10. oktober tilvejebragtes en ministerliste. Mandag den 11. oktober afskedigede kongen det gamle ministerium og udnævnte det nye, hvis sammensætning findes anført side 15.

Ved kongelig resolution af 17. marts 1971 afskedigedes finansminister Poul Møller i nåde efter ansøgning. Samtidig fritoges forsvarsminister Erik Ninn-Hansen for stillingen som forsvarsminister og udnævntes til finansminister, og folketingsmand Knud Østergaard udnævntes til forsvarsminister.